

Vzpomínky - Plíhal, Karel

- D Ami
1. Vlastní krví slunce kreslí na skla oken krajinky,
Hmi A
odevšad se na zem snesly utahané vzpomínky,
D Ami
otvírám jim do předsíně, zouvají si botičky,
Hmi A
hned se ženou do kuchyně na slaninu s vajíčky.
Hmi G A D
R: Každá má jméno holky, se kterou jsem někdy chodil,
Hmi G A D
každá zná všechna přání, co jsem za ta léta měl,
Hmi G A D
každá ví, kdy jsem pomáhal a kdy jsem zase škodil,
Hmi G A
každá z nich je tou láskou s velkým eL.
2. Než se nají, tak jim stelu ve své noční košili,
snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily,
vykoupané, nakrmené jdou si se mnou povídat,
dokud nás čas nezažene jít se řádně nasnídat.
- R: